

[Korsgaard.]

overordentlig betydningsfulde Ting, der kan følge af Landstingsvalget i September dette Aar, det turde være givet.

Undervisningsministeren (Byskov): Til det ærede Medlem Hr. J. P. Nielsen vil jeg sige, at jeg havde ærlig talt vistnok ikke helt forstaaet Tanken med den Anvisning, han hentydede til, og som jeg i sin Tid havde faaet fra den socialdemokratiske Gruppe. Jeg havde stillet et Spørgsmaal angaaende en bestemt Sag, en Enkelthed i de tyske Krav dernedefra. Og jeg fik et Svar paa dette mit Spørgsmaal. Men saa tilføjede man dér, at man havde erfaret, at der ogsaa forelaa andre Spørgsmaal i Forbindelse med det Spørgsmaal, jeg havde stillet. Man var derfor i Tvivl om, hvorvidt den Besvarelse, man havde givet, vilde føre til en endelig Ordning, og man vilde derfor foreslaa, at samtlige de foreliggende Spørgsmaal blev underkastet en Behandling i en af samtlige Partier udgaaet mindre Kommission. Men den Gang var Forholdet det, at der allerede var gaaet alt for lang Tid, uden at der var givet et Svar paa disse tyske Skolekrav. Jeg vilde da nødigt udsætte Svaret længere ved at tage alle Sagerne op til fornyet Behandling i en Kommission, hvilket kunde formodes at bevirke, at hele Sagens Afgørelse vilde trække ud i Maaneder endnu. Hvis man nu vil have, at vi skulde undersøge alle disse Forhold og bl. a. undersøge, hvordan det forholder sig med andre Mindretalsordninger rundt omkring, Mindretalsordninger, som maaske dog ikke helt kan sammenlignes med den Ordning, vi har her i Landet, fordi de paagældende Mindretal er af en helt anden Beskaffenhed, saa maa jeg sige, at jeg ved ikke rigtig, om nærværende Øjeblik er egnet til at drøfte disse Ting. Og dette gælder navnlig, fordi det ærede Medlem Hr. Schmidt nu har anmeldt at ville forelægge et Lovforslag om Ordningen dernede. Det var maaske da rimeligt at tage den omhandlede Drøftelse i Forbindelse med Behandlingen af dette Lovforslag.

Det ærede Medlem Hr. Andreasen understregede stærkt, at en Skole, der vilde afholde en saadan Fest som den, han havde talt om, skulde gaa til Ministeriet og anmode om Bemyndigelse til at afholde den, og Ministeriet skulde saa gaa til Finansudvalget for at faa Samtykke. Jeg skal hertil sige, at det ærede Medlems Bemærkning vilde have været berettiget, hvis Forholdet ikke netop var det, som det er her, at der var bevillet et særligt Beløb til Afholdelse af Fest derude.

Under saadanne Omstændigheder synes jeg ikke, der er noget at sige til, at Skolen selv træffer Bestemmelse om Anvendelsen af Beløb, der ligger indenfor den Ramme, som Ordningen sætter. Og jeg kan yderligere tilføje, at Hovedrevisorens Erklæring gaar ud paa, at der ikke kan rettes nogen Bebrejdelse i Anledning af den afholdte Fest. Ifølge Revisorens Erklæring var der ingen Grund for Rektoren til at gaa til Ministeriet eller for Ministeriet til at gaa til Finansudvalget.

Dahlgaard: Det ærede Medlem Hr. Korsgaard mente, at jeg skulde have fremsat en uholdbar Paastand, idet jeg skulde have paastaet, at Venstre og det konservative Folkeparti ved det kommende Landstingsvalg vil kunne tabe Flertallet i Landstinget samtidig med, at den Tilstand skulde fremkomme, at Socialdemokratiet og det konservative Parti ikke havde Flertal i Landstinget. Nej, det har jeg ikke sagt; tværtimod. Forleden Dag under Tillægsbevillingslovforslagets Behandling udtalte jeg netop, at der som Følge af den Sammensætning, Landstinget nu har, skulde en saa ringe Forskydning til, for at Socialdemokratiet og det konservative Parti kunde faa Flertal derovre, at man kunde regne det for en saa godt som given Sag, at efter Landstingsvalget vil Socialdemokrater og Konservative have Flertal i Landstinget. Men det, jeg sagde den Gang, og som jeg har tilladt mig at gentage i Aften, er, at det er ganske utvivlsomt, at hvis de to Partier hvert for sig faar en stor Stemmefremgang ved Landstingsvalget, vil dette — selvfølgelig hvis Muligheden for et Toldforlig her i Landet mellem de to Partier overhovedet er til Stede — tilskynde de to Partier til at foretage dette Spring over i Toldpolitikken. Og dette Forhold har jeg ønsket at gøre opmærksom paa af den Grund, at jeg ved — og det ved alle herinde —, at der er mange, mange Vælgere her i Landet, som ønsker, at Venstre og Konservative skal tabe deres Flertal i Landstinget — jeg tror ogsaa, der er mange Venstremænd, som ønsker det —, og som samtidig vil modarbejde protektionistisk Politik. Jeg har derfor tilladt mig at gøre opmærksom paa den glædelige Kendsgerning, at man kun ved at stemme for det radikale Venstre vil kunne arbejde for begge disse to Maal. Dette er en glædelig Kendsgerning, som jeg har ønsket at gøre opmærksom paa her ved Tillægsbevillingslovsforlaget tredie Behandling, og den er uimodsigelig.